

# LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I ..... Núm. 7  
Sant Hilari Sacalm, 27 d'Agost de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.  
Temporada, 3·00 »



## GLOSARI

*Que'ls va semblar aquella festassa del Campanar? Val a dir que no s'ho pensaven, vritat?*

*Doncs, nosaltres si. Hi teniem tota la confiança. No n'hi havia per menys. Se tractava d'un acte que trontallava tot el cor d'un poble, posant-li al bell mig un joiell que sempre més, dia i nit, anys i segles, recordarà una diada d'amor, en que milers de cors, fills i forasters vibraren al uníson i en un sol pensament. La Diada somniadora arribà. El dia 20 d'Agost de 1922 quedarà fixada en lletres d'or en les planes històriques de Sant Hilari Sacalm.*

*Si com en altres èpoques de nostra vida periodística, deixéssim anar nostra ploma pe'ls camps de la fantasia i descripció, no concretant-nos com avui tenim de fer, l'espai de tres nombres de Lliroia no'ns serien suficients. Gracies que poguem fer-ho amb forma concisa deixant-ho per el Cronista com veuràn a continuació.*

*Altrament, no surtim de una festa que ja'n comencem un altre. Aixó és un va i tot. Surt una cobla del poble al matí, i al mig dia ja'n puja un altre. Sardanes a tot hora. Aviat no quedarà plaça, recó ni reconet de Sant Hilari aon*

*la bella dança catalana no s'hi hagi ballat. Quan no hi ha ball és perquè fem funció de teatre. Quan no hi ha res, no'n facin cas, és que hi ha un altre cosa, aixequem arcs de triomf o enramem carrers o adornem balcons o rumiem quina en farem. La qüestió és no estar quiet. Figúrint-se, fins quan prenem café fem putxinel·lis. Es a dir, l'Arturo ens fa intrigar amb les facessies d'en Cristófol i en Tittella. Aixó és un trull. La qüestió és fer anar a la gent d'un cantó a l'altre.*

*Es el que deia aquest dia un dels molts estrangers que tenim per aquí estiuellant:—Me admiran aquest diastre de catalans. Tenen tant inculcat l'àbit del treball, que venen aquí per a descansar, i ho fan no descansant ni un instant.*

*Al sentir-lo vàreig dir-li:—Tòquila. En efecte, nosaltres som aixís, ho portem a la sang.*

EL SIMBOL

## La Gran Diada

Dolç record deixarà als vehins de Sant Hilari i a quants assistiren als cultes i festes solemnes que'l dia 20 del corrent, amb esplendor sens igual va celebrar-se en nostre vila amb motiu de la benedicció del nou Cloquer.

Carrers i plassas, balcons i finestres aparegueren de bon matí, enramats i end massats.

El Rvnt. Sr Econom Mn. Josep Gener que amb tan zel e interés treballà per fer mes simpática aquesta festa, no perdonant sacrilici legrà la assistència en ella del renombrat «Orfeó Vigatà» qui fou re-

but en l'entrada de la vila per les autoritats, representació de la Colonia estiuenca, i moltes altres personalitats, als acords de l'Orquestra «La Farnense» de Santa Coloma, el qual arribat a la Plaça de Mn. Jacinto Verdaguer, saludà a tot el poble amb el cant de la «Senyera» arrencant del públic sorollosos aplaudiments.

A les 10, hi hagué Ofici cantant se per l'esmentat «Orfeó Vigatà» la gran missa d'estil popular «La Mare de Deu de Nuria» baix la direcció del seu mestre Mn. Miquel Rovira, Pvre. i acompanyat per l'autor de la mateixa, el llorejat autor i compositor Mn. Lluís Romeu Pvre. Predicà el Dr. D. Alfons Torrent, fill de la vila, qui prenent peu del Evangeli del dia, amb paraula facil i rica forma, com sols ell sap fer-ho, probà com l'Esglesia es indestructible perque es divina; fent parlar el campanar meravellosament.

Acabat l'Ofici s'organitzà lluidíssima i nombrosa professó dirigintse envers la Plaça Major, ocupant lloc de distinció totes les autoritats i comissió de festes, presidides pe'l digne diputat del dicricle l'ex ministre D. Joan Ventosa i Calvell vingut expressament per a lluiment de la festa. beneint-se desde aquest lloc la nova obra.

Verament fou un acte impossible de descriurer; trilleix de campanes: descarques pe'l Somaient, cant del Orfeó, musica, aplaudiments... cap hi assistiria que no's vegés obligat a deixar rodar per la seva cara liàgrimes d'entussiasme; fins el Sr. Ecónom delegà l'entrega del campanar al entussiasta i eloqüent Dr. D. Joan Tusell, perque la emoció havia lligat la seva llengua.

A les 5 de la tarda l'esmentat Orfeó donà un bon escullit concert en el Teatre Tivoli, mereixent del públic continuats i entussiasmes aplaudiments. Acabat el concert el Sr. D. Joan Ventosa posà en la Senyera de l'Orfeó dos llaçades, una en nom de la vila i altre de la Colonia Estiuenca, dient que l'acte celebrat significava els tres

ideals mes grans d'un poble: l'ideal de la religió, del art i de patria

Cam acabament de festa la Comissió ofrenà al públic un artístic «Castell de Foc».

Cap a la mitja nit l'«Orfeó Vigatà» sortia en autos vers la seva aimada ciutat despedintse amb canis i viscas, clouent l'últim punt de la inesborrable diada

EL CRONISTA

## El primer petó

Lema: Festa Major

Les campanes llençades al vol ressonaven per l'espai, omplint d'alegria nostres cors.

—Per que repican tant les campanes, mare? —diu el menut.

—Per que demà fill meu es la festa del poble, es la festa Major.

—I també vindrán els cosinets com l'any passat mare?

—Si home, i are ves a jugar, fillet meu.

I l'infant tot alegre, fuig corrents cap a la plaça tot cridant, demà es la festa Major.

\* \* \*

Al poble tot es alegria. Ja ha arribat la gran festa.

L'hora tan desitjada s'es arribada. L'hora de les sardanes.

A la plaça de les Hortes, una gentada immensa mira com ballen l'hermosa dansa catalana.

Tot es alegria. Tot somriu.

En les llars, estan atrefegats, obsequiant als convidats vinguts de ciutat i dels pobles veïns.

Les xamoses damiselles frisoses per lluir els nous bonics de festa, afanyoses donen els ultims tocs.

La gentil pubilleta de cân Fidel, tota mudada, baixa l'escala. Amb el nou vestit de festa, está hermosa com mai, i tot fent un petó a la seva mare que amb benevolencia la contempla, fuig corrents cap a la plaa a ballar sardanes.

No es precisament la dana el que mes l'interessa. Son pensament es per si veurà a l'Albert.

—¡Feia un any que no s'havien vist!

I Montserrat temia que ja s'haguessen oblidat d'ella. Pro l'Al-

bert era allà i sa mirada topá amb la seva. Ella enrogi ses galtes, i ell somrient-li s'hi atança, i donant-se les mans...

—¿Com estás Montserrat?

—Molt bé, i tu Albert?

I aquells cors joves plens d'amor, el sentir el contacte de les seves mans, bategaren amb furia.

La mateixa emoció no els deixá parlar, pro els seus ulls, parlaren el que las bocas callaven. Sens mes indicació i agafats de mans s'ajuntaren a la bella dansa.

El solvà a la posta. Albert i Montserrat, tot passejant arriban a la font de la Vaga.

Ell li parla baixet i ella amb la vista a terra, l'escolta somrient.

Les branques de formosos castanyers els fan de cobricel i ell li agafa la ma i, al cap de poch, emocionat pel lloc i hora poética se declaren ambdós la passió de que l'un sent per l'altre.

Albert impulsat per una follia estranya, la besá.

Aquell petó de joventud, fou un esclat de gran amor.

Sentint per primera vegada la tebior dels llavis d'Albert, s'entregá l'ánima de la enamorada.

—Perdóнем, amiga meva. Perdóнем eixa follia, es tan gran el meu amor, es tant el que t'estimo, que fins m'he oblidat de tot lo del mon.

Allavores ella, acotant el cap damunt el pit de l'aimant, exclamá:

—No t'oblidaré mai, perque jo també t'estimo Albert...

I d'allà la llunyania, pujaven les alegres notes de una bellíssima sardana que'l poble dançava.

PEP HILARIENC

## Noves

Com recordaran els lectors de *Lliroia*, a Badalona preparaven un petit homenatge que's realisà el dia 16 d'agost, a la bona memòria del gran patrici En Valenti Almirall. Va consistir en posar el

nom d'aquest desvetllador de la conciencia nacional de Catalunya en un dels carrers de la colonia Artigas, al mateix temps que's destapaven els altres dos rêtols dels carrers d'En Rafel Casanova, defensor de la Barcelona sitiada en 1714-14, i el d'En Estanislau Figueras.

L'acte fou senzill, mes tinguè quelcom d'emocionant per els amics i cooperadors que foren d'aquell home de extraordinaria mentalitats encare sobrevivents, qui assistiren a la cerimonia. Alguns altres, lluny d'aquella ciutat, enviaren constancia del seu afecte; entre'ls quals nostre amic En Ximeno i Planas, el metge Sr. Xavier de Benavent i el professor Assencio Català.

No hi mancaren representacions dels cairells actuals del catalanisme ni del Sr. Marqués d'Alèlla, corresponent com se mereixia a la municipalitat de Badalona.

Devia esser cosa corprenedora per a En Conrat Roure pèndre part excepcional en aquella consagració, ell octogenari de cor jovenilvol, al presentar la biografia del seu íntim amic N'Almirall, digne de superior remembrança.

Un dato curiós del taquillatge Concert Orfeó Vigatà.

Venuts:

11 palcos a 50 pessetes.	550'00
358 seients a 5 pessetes.	1790'00
12 seients Poble a 2'50 ptes.	30'00
16 seients Groba a 1'50 ptes.	24'00
14 seients a la segona part a 1 pesseta.	14'00
	<hr/>
	2408'00

Entrega de D. Lleonard Augé per a completar gastos.

592'00

---

3000'00

*Lliroia* en la impossibilitat de comunicar-ho individualment a tois els seus distingits col·laboradors, es complau en assabentarlos que prepara per a el vinent Septembre dos nombres especialissims, un dedicat a la data patriòtica del 11 Septembr de 1714.

L'altre nombre comemorant un acte que'n son dia sigué de resonancia pública commovent 25 anys enrera el cor de tots els bons escriptors catalans, el de tots els aimants de nostra escena patria, i el de tots els homes de cor honrat aimants de les belles lletres d'arreu del mon, que vegeren amb astorament com sortia de Barcelona camí al desterro el Redactor Gefe i Fundador del inoblidable *Teatre Regional* En Josep Ximeno Planas, avui director de *Lliroia*, en virtut d'un assumpte purament literari teatral i a quin costat tingué sempre tota la opinió pública d'arreu del mon aimant de les lletres i de conciencia noble i honrada.

Del fet fa ja un quart de segle. Volem celebrar-ho.

A tots els companys, a tots els literats supervivents de l'època, i en especial al memorable i encar actuator Colla Apats i Lletres.

A tots se'ls invita concretant son pensament en treballs curts, ja que'l mes trascendental per a el cor, es fer constar, que'l temps no esborra el record de un fet, que en aquell temps la opinió pública judicà de lo que com a una injusticia comesa contra un publicista honrat.

Han cridat fortament l'atenció i n'hi ha continua demanadissa, fins de pobles llunyants, les 30 instantànies, que, de diferents moments dels actes de la Festa Campanar ha publicat el fotógraf Lluís Ximeno.

Verdaderament es un *tours de force* digne de lloança.

El prop-passat dimecres 16 del corrent tingue lloc el festival que anyalment dedica la Colonia estiuenca al mestre Llorens Carbonell en prova de simpatia.

S'executá un concert selecte que fou escoltat amb gran atenció per la nombrosa i distingida concorrencia que omplí de gom a gom la sala de l'Unió i el teatre Tivoli.

Prengueren part a la festa els elements de la Colònia Srtes. Nati

Pujol, Antonia Borrell, Adile Lannessans i Cor Aparició; els Srs. Ramón Riera i Armand Fluvià; la Sra. Mestres i els Srs. Munt-Rosés i Josep B. Querol de la Companyia Mestres i el jove Lluís Companys, solista del *Orfeo Renaixement* i la exquisida cantatriu Andreua Fornells, solista del *Orfeo Catalá*; les nenes: Nuri Mundó, Encarnació Serra Teresa Ridaura, Julia Ridaura, Alegria Guardia, Teresa Muntañé, Josefina Montañá, Concepció Calvó, Mercé Carbonell, Mercé Gajo, Mercé Celma, Montserrat Celma, Montserrat Martorell, Rosa Maria Riera que executaren unes cançons amb gestes.

Foren tots aplaudits xardorosament, resultant una festa hermosa que assolí un éxit esplendorós.

Dijous passat els simpàtics actors de la companyia Ramona Mestres que amb tant lluhiment han actuat durant l'estiu al teatre Tivoli celebraren el seu Festival que prengué caracter monstre, doncs la funció omplená un programa de obres quines representacions tenian de durada tarde i nit.

Segons preparatius i obsequis al escriptor aquesta el resultat haurá sigut força agradable per a els simpàtics artistes.

Els actes de festejos desfilant tant continuadament que'ns es difícil donar-ne compte de tot, al menys detalladament com desitjariem.

La comissió Colonia estiuenca no's dona punt de repós. Es digne de anotar la vinguda de la extraordinariament notable cobla orquestra *Barcelona* la que durant dilluns i dimars ha executat una serie de peces de concert, balls i sardanes acreditant la fama que amb tant poc temps de la seva fundació teja adquirida.

El programa de Festa Major organiat per el Café Unió es el següent: Dia 28 a les cinc de la

tarde. Sardanes a la Plassa Cinto Verdaguer. Nit, ball dedicat a la colonia i població.—Dia 29, Matí. Ofici solemne a les deu. A les 12 Ball al Saló Unió per La Farnense. Tarde: a les deu, concerts, al Tivoli per la Farnense, i a la Unió per la Orquestrina Planas. Nit: a les nou Serenada a Casa de la Vila per La Farnense. A les deu: Balls per La Farnense al Tivoli, i a la Unió per l'Orquestrina Planas. Dia 30 Igual programa de Sardanes, Concerts i Balls qu'el dia anterior. Dia 31: La Tornaboda. Matí Sardanes al Passeig de la Font Vella. Tarde sardanes a la Font Vella. A dos quarts de set, Sardanes a la Plassa Jacinto Verdaguer. Nit: gran ball dedicat al poble i colonia.

Entre efs diferents obsequis de que fou objecte l'Orfeo Vigatà diumenge passat, durant la seva estada entre nosaltres cal fer constar el del bon nombre de ampelles de Xampagne Mont Carmany (Bodegas Ampordanesas) (Vilajuiga) essent celebradíssim per l'exquisit paladar que te aquesta recomanable nova marca.

Es d'advertir que la venda de taquilla en el concert del Orfeo Vigatá sigué un éxit, i s'hauria despatxat tot fins a quedar sobrant la seva venda a no ser per equivocada interpretació en alguns petits detalls. Detalls que per bona voluntat no se'ls hi dona importancia i resultan contraproductents.

### Hilariencia

Un matrimoni acompanyat d'un guia va d'excursió per Las Guillerias. El guia senyala una timba:

—Veuen aquest espadat! Per aquí es on va estimbar-se el célebre Comte Arnau.

—Cóm dieu?... No pot ésser!.. La timba en que va estimbar-se es a cinc kilometres d'aquí. Vós mateix vareu ensenyar-me-la l'altre vegada que vareig venir.

—Si, ja és així. Però l'altre vegada vosté anava sol, i, ara, m'ha semblat que la seva senyora ho trobaria massa lluny.

J. XIMENO PLANAS

## Dos poetes fills de Sant Hilari Sacalm



Lluny de la terra frescal i incomparable on va veure la primera llum, lluny de son Sant Hilari anyorat, que deixà al tombar l'infantesa, la meva Mare m'ha desgranat moltes vegades ses recordances, que si no sempre portem claror de joia, son sempre amarades de melangia. M'ha dit d'aquell bell Paradís i de sa gent colrada... I després, m'ha relatat la vida de l'exili, qu'aixís pot qual·lificar-se llur temps de sojorn en la Ciutat, on la familia prengué una volada per cert no gaire falaguera. A la Ciutat cresqué an b sos germans i des d'allí es dispersaren, però sempre duent a l'ànima la sava i l'anyorament de la pàtria estimada.

El meu avi matern—el metje Benet Jover—es traslladá amb sa familia a Barcelona pel temps de la segona guerra carlina. Allí sos fills treballaren i estudiaren.

D'entre els meus oncles, tres n'hi hagueren que foren afavorits de les muses, encara que d'un d'ells—l'Antón—sols en conec un sonet en castellá, ignorant si va escriure iès més amb caràcter literari.

Quatre paraules—no un tractat ni una biografia—vull dir dels meus oncles poetes, complint aixís una obligació doble—en quant a la familia i en quant a la literatura—recordant el nom de dos fills de Sant Hilari qu'essentiren abrandats d'inspiració catalana i contribuïren al nostre Renaixement a la mida de llurs forces.

\* \* \*

En el Renaixement de la literatura catalana sorgiren tot-seguit els caps-de-brot, que portaren la devantera i tenien el dó del geni o el cabal de la refinada cultura. Al seu costat, altres esperits selectes treballaren també fervorosament, enriquint el nostre verb amb produccions sucoses i variades, i llurs noms son també auriolats de la glòria que corona els Mestres.

Però el Renaixement de Catalunya no ha sigut sols un moviment espiritual, sino a la vegada un fet biològic: l'esperit de la terra, l'ànima de la nacionalitat es despertà i esclatà arréu en múltiples formes i gradacions.

Per a els meus oncles, aleshores que gairebé

eren desconegudes les afirmacions i les definicions nacionalistes, aquell moviment degué resultar com l'«Effetà!», la veu de la veritat qu'els donava la consciència de si mateixos. No parlo dels començaments, parlo del any 75 enà, i erò, aleshores com ara, per qui posseeix una cultura artificiosa i extranya, inculcada en llenguatge foraster, es sempre despertar-se quan, adolescent, se li revela a un-hom, de sobte, l'essència de la propria personalitat.

I cantaren: més o menys ben fets, escrivieren versos catalans, impregnats del sabor de l'època, però amb la sinceritat i l'entusiasme de qui parla amb una veu deslliurada i sortida del fons de l'èsser.

I per això em plau donar-ne mostra i fer-los conèixer, puix ells, recitant en vetllades o insertant en periòdics com «El Noticiero de Sans» i «El Porvenir de Sans» llurs composicions, portaren el seu gra de sorra a l'obra de la nostra Renaixença i son un exemple mes, vindicador de la justícia i la necessitat biològica de la lliberació i reintegració de Catalunya. Per aixó també, espero poguer aplegar un dia llurs obretes, avui disperses—algunes ja ben perdudes—, per a fer-les conèixer completament, no amb el caràcter de senzilla notícia com avui.

\* \* \*

Ja he dit que del meu oncle Anton Jover, sols en conec un sonet castellá, i que no se que escrigués res en nostre llengua.

Dels altres dos, En Francesc i En Manuel, n'he llegit algunes composicions publicades—poques, en veritat—i la meva Mare m'en ha recitat varies, generalment fragments, puix no en recorda gaires de completes.

Regirant els arxius dels periòdics citats, i encarregant una recerca a les respectives families segurament podrà fer-se un petit aplec de les que resten.

En Francesc, el gran, fou el que n'escrigué més en català. En Manuel, que fou metje, n'escrigué més en castellá, per cert molt correctes i acabats.

No tenen el mateix caràcter els versos dels

dos germans, ses d'imatges, de qu'els d'en Man

Però amb la ració era lliure, resultats admi l'un estava com ca del altre.

Quan feia (rí en 1882) en composició, d'un:

«A LA MEMORIA  
EL PRIMER

Complint sagrat del pur amor sent avui deixeu que encar qu'el cor em

Es trist cantar-ve per có febrosa se Fa un any que no i avui no podeu ve

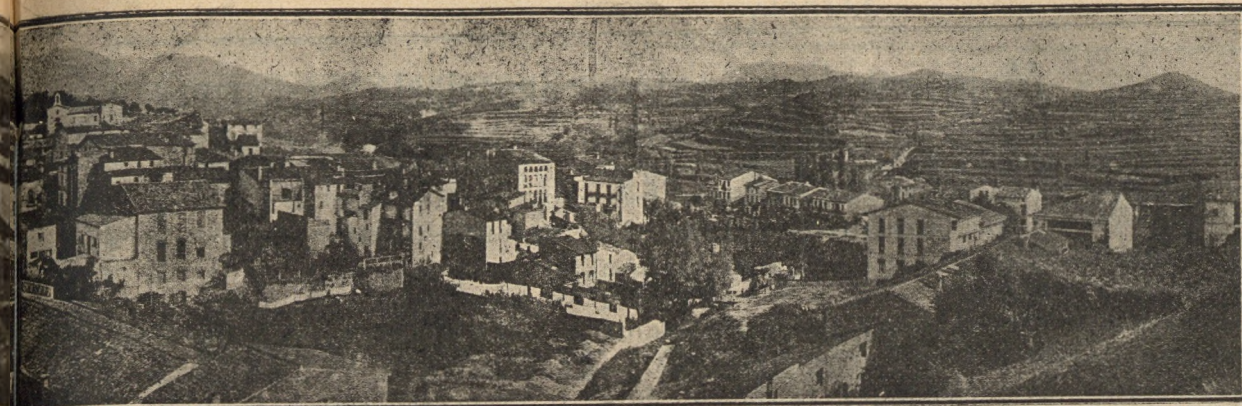
El plor: mostra d'una mirada em ompiint-me d'aleg encisadores flaire

Vos fóreu com a teniu per corona i en vostre front el bon patrici, el s

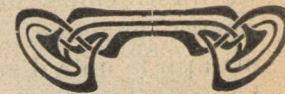
Per có la vostra podrá tomba tanc meo, vostra imatge qu'us veig a totes

D'entre tota turalitat aquei Francesc, qu'el xer completa:

D'un  
el fer  
el des



En Francesc  
i En Manuel  
Jover



d'En Francesc son plètòrics  
ardants i impetuosos, mentres  
el son mes cuidats i reposats.  
sinceritat, quan la seva inspi-  
influències, el primer arribà a  
bles. L'excés d'imaginació de  
posat pel predomini de retòri-

any de la mort del seu pare (mo-  
tots dos escrigueren la següent  
no mes portà, emprò, la firma

#### MA DEL MEU PARE EN M ANIVERSARI DE SA MORT

cepte, avui vull deixar mostra  
nmit qu'el cor sempre us ha dut;  
pi demunt la tomba vostra  
enedi fins a l'arrel, aixut.

vopare, sagnant mos ulls de pena;  
seu la matremolejar.  
mes braços s'uníen fent cadena  
vier com vinc aquí a plorar!

ella per vos, qu'en recompensa.  
n feu enter el vostre cor,  
es com un verger que llença  
rde perfumat olor.

de la joia mes preuada;  
a llants del cel caiguts;  
tant-s'hi, s'hi veia a la vegada  
s, i l'home de virtuts.

age jamai serà il·lusória:  
na guardar-vos com tresor,  
pinta tan clara en la memòria  
sres i crec que no sou mort.

(1885)

te em plauen per sa frescor i na-  
eios fragments d'una poesia d'en  
dol verament no poguer conei-

#### EL BREÇOL

de d'arbre de noguer  
a la pagesa:  
alé amb sa destrat,

*el minyó fusté amb ses eines...  
Diu qu'era dels més bonics  
quí és feien per'quelles terres!  
Ai breçol, el meu breçol:  
quí pogués dormir-hi sempre!  
Ell ha sentit dintre el bosc,  
al abric de les fulletes,  
la musica del torrent,  
del oreig la dolça queixa,  
del rossinyol aquell cant  
i de la nit la grandesa.*

Ai, breçol...  
*Ell ha vist com m'adormia  
al caure en mes galtetas  
la pluja de petonets  
que ma bona mare em feia.  
Si en devien ser de dolços,  
qu'ara encara m'els remembra!*  
Ai, breçol...  
*Ell sab de ma mare el goig  
per la primera denteta;  
quan me deia—Fes non-non,  
fillet de l'ànima meva...  
(Cançoneta qu encar se  
de memòria i totu entera).*  
Ai, breçol...

*I els contes de la meva ària,  
d'aquella vella tant vella,  
qu'em parlava dels gabaigs  
com a maleïdes vespes,  
d'un històric Montserrat  
i d'uns comtes de ia terra...  
Ai, breçol...»*

En aquests moments no tinc tampoc a ma cap  
poesia entera de les escasses qu'en català feu el  
meu oncle Manuel i la Mare sols recorda frag-  
ments com aqueix de *La Caritat*, que segueix:

*«Si avui les cordes de la meca lira  
polsar m'atreveixo,  
és que m'inspira  
un accent sagrat.  
l'idol mes noble, la virtut més bella,  
aquella clara i lluminosa estrella:  
la santa Caritat.»*

Podria aquí insertar altres  
fragments i algunes composicions  
completes d'en Francesc, com la  
llarga poesia *A ma patria*, però,  
donada sa extensió, s'allargaria  
extraordinàriament el present tre-  
vallet i, segons la dita catalana,  
*amb un botó n'hi ha prou per mos-  
tra*. Sols inclouré uns versos mes  
moderns d'ell mateix, que, ja  
malalt, va dedicar a la meua ger-  
mana Teresa Bosch, com a felici-  
tació:

«Com si fossis un troç de ma existència  
sento per tu un afecte paternal:  
i és que tú tens de mi bondat i essència,  
i és que jo tinc de tu sang fraternal.»

Esguarda nostra via: tu tens força  
per pujar al Calvari i dur la creu;  
a mi, em manca el valor i el coll s'em  
[torça  
sort tinc de tu qu'em fas de Cireneu.

Els nostres cors s'alegran i s'endolen  
al contar-nos avui nostres amors.  
Les teves alegríes m'aconsolen,  
com a tu et fan sofrir els meus dolors»

No em toca a mi jutjar més so-  
bre el valor de l'obra de mos on-  
cles, però la crec altament lloa-  
ble i em plau esmentar-la com a  
feta per fills de Sant Hilari. Vagi  
doncs amb aquesta notícia una  
sincera lloança a la patria de la  
meua Mare, en quins vergers va  
neixer potser la sava íntima que  
m'ha inspirat l'amor a les lletres,  
a la cultura, a la vida catalana.

MIQUEL BOSCH I JOVER

*Nota:* En Francesc Jover nasqué en  
l'any 1855 i morí en 1910, i En Manuel  
l'any 1864 i el 1907 respectivament.

## Regratziem

Ens plau moltíssim consignar en les columnes de *Lliroja* el goig que havem sentit al rèbrer la acurada *Revista Jorba*, de Manresa, i trovar-nos amb un devassalls de il·lustracions fotogràfiques de nostra població, sense que hi manqui la nota d'actualitat santilarienca: el campanar de la parroquia, coronat bellament del arquitecte Sr. Pericas amb la generosa cooperació econòmica dels estiuejans que venen a pendrer les aigües.

Al mirar el text, entre'l qual brolla aquell be de Deu de vistes, hi havem llegit un saborós article històric-descriptiu de Sant Hilari Sacalm, tant rebenfet que gairebé sembla destinat a un llibre de consulta. Prou s'hi endevina en tal redactat una bella ploma guiada per l'enteniment clar i enamorat de la terra catalana com el del venerable metge senyor Olaguer Miró, de Manresa, evudit i savi.

Cal agrair aqueixa espontaneïtat de la *Revista Jorba*, certament, i també, ademés, d'haver-nos afavorit amb un galant nombre d'exemplars al objecte de repartir-los per la vila de Sant Hilari; cosa que havem complerta amb un goig íntim molt gran.

No podem dubtar que les persones de la vila i forasteres guardaran aqueixa publicació per l'interès del treball informatiu referent al nostre poble.

Mes, consti, que'ns hanagra-dat plá be totes les altres planes, desde la biografia del català eminent qui fou En Josep Lluís Pellicer, un dels millors il·lustradors d'Europa entre'ls anys 1870-1908, intel·lectual insigne.

Mercés, mercés, a la *Revista Jorba*; car ella fa patria de manera intensa i profitosa, sota una humil forma que resulta tant més estimable perquè va destinada a la vida domèstica—si aixís pot dir-se—i tots sos escrits de redacció van del cor al cor.

Que duri molts anys!

## Moiment de Forasters

Arrivan fins a nostra Redacció la notícia de trovar-se entre nosaltres els Srs. Següents:

D. Lluís Sureda, D. Francisco Riba, D. Joaquim J. Baró, D. Joan Utzet i família, D. Vicens Prats i Sra., D. Joan Colet, Sra. Cándida Meix i família, D. Ramon Caixal, D. Carles Lopez, D. Gabriel Ros Mir, D. Ignaci Pascual i Sra., Don Francisco de P. Colomer i família, D. Josep Tomás i Sra., D. Baldomer Roca i Sra., D. Joan Camprubi i Sra., Germans Raventós, D. Lluís Bover, D. Emili Aparicio i família, D. Lluís Hernandez i família, D. Josep Casadevall, D. Josep Domenech i Fill, D. Joan Fradera i família, D. Joan Callís i Sra., D. Josep Bés i família, Don Joan Viñolas i família, D. Juan Fonolledas i família, D. Joan Farelli i família, Sra. Esperança Pujol, D. Josep Morgadas, D. Josep Batlle, D. Josep Marfull, D.<sup>a</sup> Concepció Marlés, Sra. García Vda. Maresma, D. Alfons Gené, D. Josep Regué i Sra. D. Francisco Serra i família, D. Josep M.<sup>a</sup> Sabater, D. Rosendo Juliá i família, D. Santiago Forn, D. Josep Gri, D. Antonio Borrell i família, Don Magí Casasas, D. Miquel Bosch, D. Ignasi Pomar, Sr. Janet, D. Josep Codall i família, D. Joan Durán, D. Pau Colet, Família Carbó, Família Aguilar, D. Josep Catasús i família, D. Manel Romeu, D. Maties N. Família Giró, D. Joan Permaner, Vda. Font i família, D.<sup>a</sup> Dolors Vehí, Família Catasús, D. J. Vilanova, Família Bori, D. J. Rodamilans, D. Joan Casanova, D. Pere Gener, Sr. Giral, D. Tomás Franquet, D. Francesc Aguilar, D. Felix Díaz Agüero, D.<sup>a</sup> Maria M. Torrens de Díaz, D. Miquel Serañas, D. Ramon Soler i família, D. J. Oso i Sra. D. Casimir Coll, D. Isidre Tarrés, D. Roc Durán, D. Anton Ginestá, D. Josep Vallverdú, D. Albert Augé, D.<sup>a</sup> Antonieta Casals, Donya Isabel Ballester, D. Joan Servera, D. Joan Ragué, D. Pau T. Iruejas, D. S. Cintero.

A tots se'ls saluda efectuosament desitjant-los bona estada i bona impressió de la actual temporada a Sant Hilari.

## Suscripció Pro-Campanar

Continuació de la dels nombres 2, 3, 4 i 5.

Un vehí de Vich	50.
D. Jaume Gumà	5.
Un sacerdot	5.
Sobrant d'una venda de «La Modernista».	2'10
D. Ignaci Aguilá	25.
D. Francesc Trias	5.
D. <sup>a</sup> Angeleta Saguer de Trias	2.
D, Salvador Trias	2.
Srta. Quimeta Trias	2.
Srta. Maria Trias	2.
Sra. Vda. Carné	5.
D. Hilari Font	5.
D. J. J. C. Catedràtic d'Universitat	10.
D. J. M. S.	5.
D. <sup>a</sup> Joaquina Josep	5.
D. Jaume Bach	2.
D. Lluís Joanuix Bosch	2.
D. Pere Pompido	10.
D. <sup>a</sup> Antonia Copons de Pompido	10.
D. J. A. Puig	10.
D. A. A. B.	2.
D. Miquel Santaló i Artés (2. <sup>a</sup> entrega)	25.
D. Josep Bosch Plá i Sra.	5.
D. Pau Ridaura i família	100.
D. Ramir Hortel	5.
Una devota	2.
D. Josep Busquets i Serrat	15.
D. Francisco Boltá	1.
D. Francisco Sabat (2. <sup>a</sup> entrega)	5.
D. Esteve Arisa	1'25
D. Josep Sanromá	2.
D. Joan Taberner	8.
D. Ramon Matamalella (2. <sup>a</sup> entrega)	10.
D. <sup>a</sup> Josefina Vallestú de Armadans	25.
D. Ramon N. Soler Vilabella	500.
D. <sup>a</sup> Carme Masmiquel	2.
D. <sup>a</sup> Mariagna Clopés	7.
D. J. R.	5.
D. Miquel de Planell i de Ragué	50.
<b>Suma actualment</b>	<b>21.017'05</b>

L'obra está llesta. Inaugurada apoteósicament diumenge prop passat. El seu presupost es de 30.000 pessetes. Continua obrerta Llista Suscripció, confiant arribar promptea cubrir el presupost.

# Hostalrich - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

## EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA

Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreria  
Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

**PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes**

## Colmado i Dulceria de Manel Planas



Gran existencia en tota classe  
de Comestibles i Bomboneria  
a preus reduidíssims.

Creació del tan renombrat Postre

# BARRETETS

## GRAN HOTEL *España*

baix la direcció de

**D. MIQUEL MARTÍ**

Acreditadíssim ESTABLIMENT

## Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

**TEMPORADA D'ESTIU 1922**

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine  
-Lluïts i selectes Balls-Saló de Billars, Tresillo

## Gran Cassino TIVOLI

Funcions de TEATRE  
baix direcció de la Companyia  
Còmica-Dramàtica  
Ramona Mestres.

**Pograma de funcions vinentes**

*Se donaran quatre funcions: Diumenge — Dimarts  
— Dijous i Dissabte, posant-se en escena  
les millors obres de son extens repertori*

## Granja Calm

**LLET PURA**

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Recader  
de St. Hilari Sacalm  
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i  
Princesa, 34, Agencia Puig.—A Sant  
Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat  
de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan bog-  
lles d'aigua pi-  
can a domicili.

Es ven Frui-  
ta i Peix  
fresc

Goigs humorístics a Sant  
Hilari per J. Asmarats De-  
manintse a

**LA MODERNISTA**

**PREU: 10 cts.**

## Hispano Hilarienca

Empresa d'Automòvils

De Breda a St. Hilari, anada i  
tornada, preu 10 pessetes.

**Serveis establerts:** De St. Hilari a Vich i viceversa, cada dissabte.  
De St. Hilari a Sta. Coloma, cada di-  
lluns.—Tots els dies matí i tarda ser-  
vei a la **Font Picant**.

Per l'horari, despatx de bitllets i demés infor-  
mes demanís a l'administració i garatge de la

**Hispano Hilarienca**

Carrer de Valls, 1.—BARCELONA,  
Despatx Central de la Companyia dels  
Ferro-Carrils M. Z. A. Gran-Via 573.

**HOTEL SUIS**

DE

**Francese**

Picañol

últimament reformat : Habita-  
cions amb aigua corrent :

:- Bany, etz. etz. :-

Obert tot el Setembre.  
El més millor per a  
pendrer l'aigua i estar  
mes ben atés a Sant  
Hilari**LLUIS SERRAS**Forn de Pa - Comesti-  
bles - Porc fresc dos  
: cops a la setmana :Casa de les LLANGONICES**Salvador Noguera**

Gravalosa, 2

**Francesc Trias**

TEULAS I TORPEDOS

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

**LA MODERNISTA**Per endurse'n un bon re-  
cord fer-se retratar per**EN LLUIS XIMENO**

rad a LA MODERNISTA

**ESTIUEJANTS**Preneu a diari la llet de la va-  
queria del Carrer de Vich, 3**casa AMADEU****COMPRIN****L'Auca d'Un foraste-  
ro en Sant Hilario**

Novetat única Record sens igual

**PREU 1'50**

- Tots els exemplars portan un obsequi -

**EDEN CONCERT****MUSIC-HALLS** de primer ordre

Carrer Nou, 12

Teléfon, 3.332

BARCELONA

**La Bona Sombra**Cabaret Modern  
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

**Aigües de Sant Hilari**Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,  
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,  
:- Buenos Aires, etz. etz. :-

Per la venda :dirigir-se: Dtor. Andreu, Rbla. Catalunya, 66. Apartat Correus, 146. Barcelona